

9. szám.
Nov. 2-án 1861.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. **6 frt 30 kr.**, 6 óra jul.—dec. $\frac{1}{2}$ év, **3 frt. 15 kr.** és $\frac{1}{3}$ évre sept.—dec. **2 frt. 10 kr.** új pénzben. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. — **Kiadó-hivatal :** Pest egyetem-utca 4-dik szám.

X. kötet.

MAGYARORSZÁG PRIMÁSA. (1861. october 26.)

Hajdan a főpapi hős *pánczélt* övezett derekára,
 S úgy harczott legelől nemzete ellenivel,
 Mongol nyilzáport és ozmán ágyugolyókat
 Nem rettegetve megállt a csata vérmezején.
 — Mérges nyilhegynél és tipró ágyútüzénél
 Dúlóbb a mi csatánk, kínosabb itten a seb.
 Mint a vezérpapok ott; Te is itten bátran elől jársz;
 Ah de az „*aes triplex*“t most te *belül* viseled.

Egy kálvinista.

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVÁRÓ ÁDÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram.

„A bölcsesignek az előrelatas az ő anya“;
 — vagy mar nem tudom : „az előrelatasnak az
 anya a bölcsesig?“ no mar mindegy : egyik va-
 lamelyik az anya a masiknak. *Előre latvan* be-
 következendő napokat, sokat gondolkoztam ma-
 gamban, mitevő legyek, ha csakugyan *hatul is*
meglatom azokat?

Ha pildanak okairt egyszer megparancsol-
 nak, hogy nemzeti öltözet nem szabad megvi-

selni csak parasztnak? Felelet: akkor azt tartom :
 kiadom magamat parasztnak, ködment veszek
 fel, így kikerülöm frakkot, köcsögöt.

Vagy pedig — nappal nem megyek ki szoba-
 bul, csak iczaka, mikor nem latyak, mi van rajtam.

Vagy pedig — csizmat otthon kívül huzom,
 utczara belül huzom.

Vagy pedig — felkötök fatermördert, attila
 mellé, bebizonyitom vele, hogy ez így nem ma-
 gyar viselet.

1859. évből s a jan.—apr. folyamból 1861. teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

Vagy pedig — ha vigkipen megtiltjak, hogy ezt sem szabad, azt sem szabad viselni, akkor kintelen leszek jarkalni in puris naturalibus, mint vadember Otahajtiban, mert azt megpa-

rancsolhatja nagy hatalom; ha neki tetszik, hogy a *mi van*, azt levessem, de hogy a *mi nincs*, azt felvegyem, azt mar meg nem teheti semmi potentat.
Tallerossy Zebulon.

MUSZKA IGAZSÁG-SZOLGÁLTATÁS.

Ha az igazság a világról elüzetnék, minden-
esetre sz. Pétervárott keresne menedék-helyet,
s alapítóját druszája, ha minden egyéb érdemet
nélkülözne is, már csak azért is, hogy itt oly hi-
ven cultiváltatik, a mennyországi kulcsot félre-
hajtván, tárt karokkal fogadná a kapunál! — de
hagyjuk szólani a jelenkornak egy dicső példá-
nyát, melynek színhelye

Egy birói terem Varsóban.

Személyek: A biró, több ülnök — ezeknek
azonban a dologba semmi beleszólásuk nincsen,
s elnevezésök szoros megfelelésére, azaz csupán
ülésre vannak ítélve, — néhány kozák, ezeknek
már szabad morogni, ha vádlott beszél.

I. Jelenet.

Két kozák egy foglyot taszigál a terembe.

Biró. Miért van ön itt?

Fogoly. Tegnap a mint mentem volna az
utczán szép csendesken, egyszerre csak rám ro-
han két kozák jobbról balról, s kezdik felöltö-
nyemet kigombolgatni, azt vizsgálándók, nincs-e
alatta czamarka, s mivel ellenszegültem, elfogtak.

Biró. Ön csalódik, lássa, alkalmasint észre-
vették, hogy önnek melege van, s azért csupa
megelőzésből, kigombolták a felöltönyét . . .

F. Dehogy volt melegem, hisz . . .

B. No, de ha én mondom, hogy melege volt,
hát úgy volt, s nem máskép, köszönje, hogy
annyi humanitással viseltettek ön iránt, külön-
ben látom, hogy kötekedő egyénnel volt dolguk,
s jól cselekedték, hogy elfogták, s panem bohem
s a kozákokkal vissza a tömlöczbe (ínt a kozák-
nak) 3 hétre.

F. (énekel) Bose cos Polszke (obligat kan-
csuka kísérettel).

II. Jelenet.

Egy angol, az előbbieik.

Angol (be sem várja a biró kérdését). God
dam, satisfaction! — vagy — én parliamenti
tag lenni — ha otthon panaszt emelni, agyon

boxolunk az egész ország! satisfaction! satis-
faction! — engem megütött egy kozák god dam
(az ülnökök szájukat is bátorkodnak feltátani
csudálkozásukban az angol merészségén).

Biró. Hol üttetett meg?

Angol. God dam — nem tudom (az az testé-
nek oly részén, melyet az illetély kimondani
nem engedi, s oda mutatni sem tartá tanácsos-
nak). —

Biró. No ha nem tudja, hát nem is volt oly
ütés, hogy amiatt érdemes volna satisfactiót
követelni; az urak itt tanui tett nyilatkozatának
s úgy hiszem a nemes lord nem czáfolandja meg
önmagát.

Angol, (visszanyervén hidegvérüségét, s ész-
revevén a kozákok közti fenyegető mozgást, ildó-
mosnak tartá a termet elhagyni).

III. Jelenet.

Lelkész és több kozák.

Biró. No csak hogy ettől megszabadultam
szép módjával. Kozákok, ezt ne bántsátok; a ki
oly magas termetü, szöke, hegyes orru; mert
abból casus belli is lehet; mást el szabad páhol-
ni tetszéstek szerint, de az Angulszky-t hagyjátok
békén! — Hát e miféle reverendás revoltáns?

Miért fogatott ön el?

Lelkész. Én a legártatlanabb módon jutottam
a kancsuka éldeléséhez, a mint t. i. a téren ke-
resztül haladtam volna, egyszerre nagy tolon-
gásba kerültem, elestem, s mivel nem birtam
eléggé gyorsan felkelni, az üldöző kozákok meg-
vagdaltak s elfogtak.

Biró. Ah, köszönje meg, csupa emberszere-
teből s vallásosságból tették azt a kozákok, hogy
össze ne gázoltassék a lovak által, azért serken-
tették gyors felkelésre, egy pár szelid csapással,
aztán látván, hogy nem bir menekülni, ótalomba
vették önt, s ide hozták, nem-de? no most az
egyszer elengedem a büntetést, de másszor el
ne fogassa magát, mert — — (ínt neki, hogy
elmehet).

Lelkész. (énekel) Bose cos Polszke . . .

IV. Jelenet.

Egy deák kis kozáksereg kíséretében.

Biró. Hát itt micsoda kozákkal hoztok; nem lesz már vége ma, — mi az ördög hozza önt ide?

Deák. Kancsukás ördög.

Biró. Ha vicczelni akar, álljon be színésznek, de itt nincs helyén; tudja meg, hogy most a mindenható — igazságos bíró előtt áll; kicsoda ön tulajdonkép, hogy úgy mer hetykélkedni.

Deák. Először lengyel, s másodszer deák, — s végtére kényszerült — muszka alattvaló.

B. Vigyázzon magára! — miért fogták el?

D. Nem bánom, ha megesz is mindenestül; — azért fogattam el, hogy a kozákoknak úgy tetszett.

B. Még is csak valami okának kellett lennie.

D. Én rajtam semmi feltűnő nem volt; sem magamviselete ellen kifogas nem lehetett, eszem ágában sem volt demonstrálni, egyszer csak azt veszem észre, azaz hátra, nyakra s före, hogy a kozákok össze-vissza vagdaltak.

B. Lásza, most elárulta magát, mert deák létére épen feltűnő ruhában kellene járnia.

D. Hogy a kozákok legalább tudják, kit üszenek agyon!

B. (indulattal) Aztán azt mondja, hogy össze vissza vagdalták; hát ki vagdalt vissza? a kozák csak nem bolond, hogy maga magát vagdalja, tehát ön vagdalt vissza, s így quittek s panaszra semmi oka sincs, sőt mint ellenszegülő, szigorú büntetést érdemel.

D. Önnek logicája oly elragadtató, hogy kozák nélkül is . . .

B. Micsoda szemtelenség az, az ember szavába vágni; kozákok, fogjátok s vigyétek!

D. (énekel) Bose cos Poleszke . . .

B. Kuss! — már haragszom is magamra gyöngédségem miatt; ha mindenütt ily clemenciával bánnának a revoltánsokkal, a világ nem állana soká; (csenget) kíváncsi vagyok, micsoda zenebonáskodót hoznak megint.

V. Jelenet.

Egy szabó, az előbbieik.

Szabó. Kérem . . .

Biró. Csitt! . . . akkor szóljon, ha kérdezik; aztán azt se mondja, hogy alázatosan? majd morészre tanítom! — miféle ember ön?

Szabó. Én kérem . . . alázatosan — (halkan) majd elfeledtem megint azt az ostoba szót — alázatosan kérem alássan, kegyelmes engedelmeivel alázatos szabó mesterember vagyok.

Biró. Ah ha! sakramentsky knútsky! mindjárt tudtam, hogy megint oly tumultuanssal lesz dolgom, csak már egy becsületes embert láttam volna itt.

Sz. Én a legcsendesebb ember vagyok a világon, éjjel nappal varrok otthon . . .

B. Czamarkákat ugy-e? — lássa ha azt mondja, hogy semmi dolga nincsen, akkor elhittem volna, hogy ártatlan s becsületes ember, jó muszka; mert most a szabók csupa revolutiónáris ruhákat varrnak nyakra före, másképp nem is volna munkájok, tehát maga is a veresekkel tart! (int a kozákoknak).

Kozákok (tudják mit jelent az intés, s teljesítik).

Sz. (szinte tudja s énekel) Bose cos . . .

B. Czamarkás . . .

Sz. Poleszke . . .

VI. Jelenet.

Egy hölgy gyászban.

Biró. (Bámulva szemléli a bájló hölgyet, nyugtalanul mozog, fejét vakarja. Az ülnökök arczain is a tetszés jelei nyilvánulnak, szinte vakarják fejeiket titokban; a kozákok is vakaróznak.) Kihez van szerencsém? (magában) csak magam volnék, mindjárt jobban menne a dolog, de ha gyöngéden bánok vele, elkényeztetem ezeket a kozákokat.

Hölgy. (Megvetőleg tekint a bíróra s hallgat.)

B. Tessék helyet foglalni, (int a szék felé) ott a szék! — Süket, a szegény! (az ülnökökhöz). Kérem az urakat, legyenek oly szivesek a mellékszobába vonulni, mert ezzel kénytelen vagyok nagyon fennhangon beszélni, aztán úgy látszik, hogy genirozza magát önök előtt. Ti is, jó kis kozákokcskám! menjetek fiaim, mert megárvhatna nektek is, ha úgy kiabálok.

(Ülnökök és kozákok távoznak.)

(Sohajteljes szünet után.) Szólalj meg édes angyal, bíró életem s hatalmam felett; mond ki csak azon egyedüli szót, hogy szeretsz, s azonnal szabadon bocsátlak!

Hölgy. Fertelem, hisz inkább nézek a bakóra mint te rád!

B. Oh akkor azonnal bakónak állok be, s felakasztom. . . .

H. Hu!

B. Birói hivatalom, hogy rabszolgád lehessék örökre! Oh itélj felettem és aztán amnesztiázz meg.

H. Csak egy feltétel alatt.

B. Akár hatvankilencz alatt.

H. Rokonaim szabadon bocsátását követelem.

B. De . . . .

H. *Itt a kezem; ez* tiéd léssen örökre, ha ama feltételt teljesíted, azt esküszöm a lengyel szabadságra.

B. Mely még nem létesül?

H. Mely létesülni fog! -- Vagy ha úgy akarod, a jelen muszka zsarnokságra.

B. Jól van, s neveik?

H. Irj.

B. (Feljegyzi a hölgy rokonainak végződni nem akaró névsorát, azután elbocsátja a nőt).

No! tehát hol és mikor?

H. Holnap, ugyanitt, (elhagyja a termet.)

B. Legyen vége mára, (csönget, ülnökök, kozákokkal vegyítve berohannak). Hej, te nagyfülü, látod ezt? ezeket ki kell eresztetni s haza kergetni. A kihallgatásnak vége van.

Másnap reggel a rózsaszín humorban tántorgó bíró szobájában egy czifra ruhás inas jelen meg, s egy paquet-ot nyujt át ezen szavakkal: „Hálául egy lengyel hölgy,” s ismét távozik.

A bíró nem bír soká kíváncsiságának ellentállani, kibontja, s uram mit lát? e bájló lengyel hölgynek — fa keze!

A bíró elesett — oly formán, mint mikor az ember le akar ülni, s valaki a széket elkapja észrevétlenül — a lengyel hölgy nem szegte meg esküjét, ma fakeze volt csakugyan a szegénynek, s a bíró hivatalát az előbbi emberiséggel folytattatá.

B. E.

— Egy volt cs. k. szbíró megrendelte az álladalmi hivatalos bútoroknak tüzes vassal való megbélyegzését.

Midőn a Steueramt butoraira került a sor, megrettenve nézett össze a három ott működő morva atyafi a belépő hivatalszolgára, a kezeiben tartott izzó bélyegvasat értve kérdezé, hogy mit akar!

— Az álladalmi eszközöket megjelelni, hgyo el-

veszésök esetére megismertessenek, felele igen rossz néveléssel, iparkodván megmagyarázni a dolgot.

— Ha már meg kell lenni, Isten neki, felele az Einnehmer nagy sóhajtva, csak arra kérem, hogy legalább az arczomat kimélje.

A jámbor azt hitte, hogy a személye biztosítása végett ő fog megbélyegeztetni.

Ha három embernél több nek nem szabad összejönni az utcán.

Gyaloghintót visz négy ember.

Kozák. Megállj! Egy takarodjék innen; a másik szálljon ki a hintóbul! aló!

Postakocsi indulni készül.

Kozák. Hohó! Három embernél több. Egy a kocsis, másik a kalauz, harmadik egy pasasir, a többi marsch haza.

Családapa megy nejével, fiával és leányával.

Kozák ráparancsol, egy maradjon otthon.

Két kofa és két vásáros.

Kozák. Marsch! vagy az egyik kofa, vagy az egyik vevő menjen haza, mert ez csoportosulás.

Négy kőmives dolgozik egy házon.

Kozák egyet haz. parancsol, csak háromnak a szabad.

Ház mesterek aggodalma a varsói ostromállapot alatt.

Ihol van ni : az áll a paranc olatban, hogyha valami lárma kiüt, mindenki meneküljön a nyitva levő hűzakba; alább meg ez : ha valami kiüt, a házmesterek rögtön zárjanak be minden kaput, már most ha bezárom, kapok-e kevesebb kancsukát, vagy ha nem zárom?

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Hová emigráljak?

Párbeszéd Kakas Márton és Magyar Miska között.

Magyar Miska. Servus Marcsi, Megyek passu-sért. Kivándorlok.

Kakas Márton. Ugyan hová?

M. M. Amerikába.

K. M. No ott hamarabb kapod az ostromállapotot, mint itthon.

M. M. Igaz. Hát Olaszországba.

K. M. Brigantikkal veszekedni? papokat kiböjtölni Rómából? Kétségbeesett embereknél keresni vizsgasztalást?

M. M. Igaz a. No hát Törökországba.

K. M. Nem élvezheted a rájaság örömeit közelebb?

M. M. Való. Tán hát inkább Franciaországba.

K. M. Ott az idén „gloire“ra nincs kilátás, a ke nyér pedig még szűkebb.

M. M. No nem oda. Angliába.

K. M. Ott barátom „három forint egy garas.“ Meghalsz ott éhen.

M. M. Ez is baj; talán hát Lengyelországba?

K. M. S beállsz kozáknak?

M. M. Űm. Igaz ott sem jó. Megyek hát Németországba.

K. M. Szerencsétlen! Mintha nem kaphatnál itthon is németet? A medicinát utálod, s patikárusnak állsz?

M. M. Haj-haj-haj! Tehát „mindenütt rossz, s csak azért legjobb itthon.“

Megnyugtató bizonyos — nem tudjuk kihez.

Aquiból (a magyar legio állomása) gyakran érkezik hozzánk egy-egy levél; borítékja rendszeren ös-zetörve s félig felszakgatva. Ezennel biztosítunk mindenkít, a kik kíváncsiak e levelek titkos tartalmára, hogy soha sincs azokban semmi egyéb, mint reclamatio elmaradt lapokért egy ottani előfizetónktül.

Vásári hirdetések.

Alulírottak, megtudva, hogy a magyar nemzetet ostromállapottal feyegetik, siettek rokonszenveiket azáltal bebizonyítani, hogy az idei novemberi vásárra nagyszerű lámpás-raktárukat megnyitották az ország-uton: ajánlják minden nagyságu kézi lámpáikat; azon esetre, ha mint Varzóban, itt is csak lámpással lesz szabad járkálni az utcán.

Licht és Uneigennutz, linczi nagykereskedők.

Alulírott mindennemü *vas és rézfokosokat*, valamint egyéb fegyvereket bevásárol. font számra azoktül, a kik netalán restellenék azokat egy időben, soha nem látom fejében, illető helyekre kiszolgáltatni.

Vorsichtmayer, galenteria-kereskedő,

Tépés és sebekre való tapaszt ajánltatik — en gros — a tisztelt publikumnak. Mindenki figyelmessé tétetik, hogy a mig kapható, siessen a kitünő qualitású árúval ellátni magát.

Heilgruber. Sympathie-kalmár.

A közelgő időszakra, legjelesebb minőségü — *türöm olaját* ajánlja a szenvedő közönségnek.

Blauflekk, nürnbergi olajkáros.

Gyomorerősítő!!! ajánltatik leginkább magyar közönségnek, melynek olyan sokat meg kell majd emészteni.

Jaso, kiskereskedő.

Szentelt papiros.

Boltba ment a szegény ember, s kérte a kereskedőt, hogy adjon neki *szentelt papirost*. A kereskedő ismert szentelt tojást, szentelt sonkát, szentelt kalácsot. de ilyenmü szentelt tárgyat, ily üdvözítő valamit még nem. Kérdé tehát az embertől, milyen papirost keres?

Melyre aztán ilyen felvilágosítást nyert:

- Hát tudja az úr, olyan huzavona papiroson az, mint a milyenre az öreg (örök) levelet ezokták irni!

Egy utczai jelenet.

(Egy puska lövés).

Kozákok (futnak mindenfélé). Ki lötte!? ki löt?

Le vele!

Egyén. Ki lötte.

Kozák. Tudjuk hogy ki lötte, de ki lötte ki?

Egyén (vállat vonit).

(A puska kisült, de hogy ki sütötte el, az nem sült ki).

Egy tubákos öreg ur (nagyot tüsszent).

Kozák. Ez lövöldöz itt ni. Marsch a kutya-lyukba.

(A nép eloszlik, a formanok is eleget tettek —).

— Egy társaságban, soliditásáról nem épen híres T. egy csinos öltönyü nőnek ezt mondá, bök-képen:

— Lelkemre, kedves kisasszony, ritkán láttuk még így kikapva.

— No annál többet látjuk mi önt bekapva — volt a kisasszony válasza.

Ama bizonyos eszmadia és felelése kérdései és feleletei.

E hétre való orákulumok.

Csak hadd tarokkozza ki magát, azért még sem viszi el az utimót!

— — Hirnök János eddigelé két tárgyat védett erősen : a jezsuitákat meg a pápát. Most a jezsuiták megtámadják a pápát. Valjon melyikhez fog már állni.

— — Nini. Magyar mágnások a Lloydban közzönő iratokat intéznek egy irástanítóhoz, azért, hogy őket megtanította írni. De restelem ezt a dolgot, már most lássa meg az Augsburgi, s ki fogja hirdetni, hogy Magyarországon oly hátra van még a kultúra, hogy még a mágnások is csak most kezdenek — ritkaságképen — írni tanulni.

— — (Állítják-e még most is a bécsi urak, hogy az alkotmányt minden áron kiviszik?) Hiszen már jóformán ki is vitték.

— Egy igen mulatságos adóexecutio-esetről hallottam ma; hát egy népes községben a beszállásolt katonaság tisztára behajtván a császári adót; végzett munka után a vezénylő ur bucsút vón a község jegyzőjétől, teljes megelégedését fejezván ki mind ő iránta, mind a lakosok iránt, hogy a nagy bajból nem csináltak nagyobbat s látva a kényszerűséget, megfizettek rendén : „meg vagyok önökkel elégedve.“ — „De annál kevésbé vagyok én megelégedve önökkel, szól a jegyző; most már én hogy hajtom be önök után a *vármegyei adót*? Itt a negyedik fertály, a hajdukat sem tudjuk majd fizetni, senki egy krajczárt sem ad többet.“ — „Hát csak ez a baj? mond az executor. No majd megmutatom én, hogy két nap alatt *azt is* behajtom!“ És ugy tön, a miként beszéle : harmadnapra a jegyző markába volt nyomva a *domestica* illetménye, azt is beexequálta a jó ur. — (Siessünk kijelenteni, minden további kutatások kikerülése végett, hogy ezt az egész adomát mi magunk sem hiszszük.)

J e l e n t é s.

Két gőzös összeütközése alkalmatlanságával történt kettős emberhalál esetéből kiküldött vizsgáló bizottmány eljárásáról.

A természethistoria szerint Buffon nyomán indulva, tudatik, hogy minden, a mi a vizen úszik, oktan állat s minthogy a gőzhajó is a vizen uszik, tehát a gőzhajó is oktan állat, s mint ilyen, magasabb imputatio alá nem vehető.

A *dynamica* általános szabályai szerint, ha egy és ugyanazon vonalon két gyorsan haladó test convergens irányban mozog, azoknak okvetlenül találkozniok kell, s így a természet szabályai okozták csupán, hogy a két gőzös összecsapódott, a gőzhajótársulat intézkedett már, hogy hasonló eset soha se történhessék meg, ha ugyanazok divergens irányban haladnak egy vonalon.

Hogy két emberélet is esett áldozatul, ez azon czélszerűtlen intézkedés következménye, miszerint a természet az emberi organismust nem alkotta oly szilárd anyagokbul, mint a társulat a maga gőzöseit. Bizonyosan állithatjuk, hogyha az illetők öntött vasból lettek volna, legfeljebb a tengelyeik görbültek volna el, mint az érintett gőzösök egyikének.

És végül, ha valakit valami szerencsétlenség ér, az rendesen annak a hibája, mert ha abban a perczen, a mikor a szerencsétlenség történt, nem ő lett volna ott, hanem valaki más, akkor azon a mászon esett volna meg. Így tehát, az a kinek meg kellett volna halni az összeütközésnél, az nem halt meg : ez tehát nem panaszkodhatik; az pedig, a ki meghalt, annak még most is élni kellene, tehát ezen is segítve van.

Következőleg szemmel látható igazság, hogy ha a jelen anarchicus időkben a Duna vize kanyarulatokat tesz, ez a Donauzeitung bizonyítása szerint ismét csak az alkotmányos szolgabiráknak róható fel, a kik még a vizeket sem tudják rendben tartani.

Bécsi bonnot.

Azt mondják most Bécsben, hogy Napoleon ajánlkozott volna a Schmerling és a magyarok közötti viszály kiegyenlítésére — következőkép :

Minthogy a magyarok szüntelen csak az **aprilisi** alkotmányukat követelik vissza,

S minthogy Schmerlingék meg annál erősebben állnak a **februari** pádens mellett :

Tehát Napoleon azt indítványozta, hogy tegyen az egyik egy lépést *előre*, a másik egyet *hátra*, s hozzák létre — a **martiusi** napokat.

Melléklet : Előfizetési felhívás a „Szépirodalmi Figyelő“ hetilapra 1861—1862.

Felélős szerkesztő s kiadó-tulajdonos : **Jékai Mór.**

Lakása : országút, 10. sz. 2-dik emelet.

Nyomatott Landerer és Heckenastnál Pesten 1861.

(Egyetem-utca 4. sz. 10.)